

## Передплата

на «РУСЛАНА» вивозить:

## в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.  
на пів року . . . 6 р. ав.  
на чверть року . . . 8 р. ав.  
на місяць . . . 1 р. ав.

## За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів  
або 40 франків  
на пів року . . . 10 рублів  
або 20 франків  
Поодинокі число по 8 кр. ав.

## РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,  
бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня  
крім неділі і руских свят  
о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрация і  
експедиция «Руслана» під ч. 9  
ул. Коперника. — Експедиция  
місцева в Агенції Ляндовского  
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише  
на попереднє застереженє. —  
Рекламації неопечатані вільні  
від порта. — Оголошеня зви-  
чайні приймають ся по ціні  
10 кр. від стрічки, а в «Наді-  
сланім» 20 кр. від стрічки. По-  
дяки і приватні донесеня по  
15 кр. від стрічки.

## Руским послам на дорогу!

(с.) Руский нарід при сегорічних виборах голоснійше, як коли небудь обізвав ся. Свою волю об'явив він загально широкими і поважними ділами. За свою справу ставав він готовим на всякі, хотьби найтяжкі жертви. А робота ся обняла всі верстви — цілу руску суспільність. То-ж теперішні заступники народу мусять бути свідомі того і мусять відповідно тому уладнати свою роботу в парламенті.

Пробуджений, розруханий та по части вже і основно осявідомлений нарід буде тепер мати більше і на щастє розумніших домагань до своїх заступників. Як рух народний об'явив ся всесторонно, так і робота его послів мусить стати ширшою і основнішою.

Руский нарід давнійше відчував, де єму не гаразд і що єму не гаразд, но днесь він вже не тільки що відчуває але має і значну дозу свідомости свого положеня. Нарід спізнає вже днесь не тільки свої матеріальні, але моральні, просвітні і культурні потреби; він знає бодай в головних зарисах, чого єму недостає в его правно-політичних і економічних відносинах до інших верств населеня і до других народів. Руский нарід застанає ся вже сам і над способами, як би своєму положеню зарадити. До пізнаня того прийшов нарід дорогою тяжкою і прикрою — бо дорогою вікового запізнення і терпіння та дорогою великих жертв, а на тій дорозі самопізнаня станув він вже сьмілою і певною стопою, тож приспати або звести не дасть ся він вже.

В виду того, що світогляд народу з кожною хвилиною ширшає і поглиблює ся, мусять природно і его заступники в парламенті свою роботу повести зовсім серйозно; і в неоднім напрямі її розширити, поглибити; — мусять своєю роботою обняти ціле народне житє, — що добре і здорове се підтримати і повести, а на місце чого злого поставити що доброго.

Як послі мають повести свою парламентарну роботу, якої мають придержувати ся тактики, яких средств употребляти, сего руский нарід не може їм задалегідь диктувати. Нарід не бажає від своїх заступників діл Геркулісових і печальних ереміяд, бо днесь він вже на стілько знає, що найкрасніші подвиги его послів на ніщо не здадуть ся, коли тої праці він не схоче або не з'уміє у себе в дома піддержати або по просту вихиснувати; нарід руский бажає хіба тільки від своїх послів, щоби провідником в їх тяжкій роботі була їм християнська мораль, ідея національна, добро руского народу і австрійської держави. А се теперішні послі певно хотять і зможуть зробити. Всі они без виїмку не мають ніким звязаних рук. Правительство сказало перед лїтами, що оно не робило ніякої умови з Русинами, а подібно сказали і братя Поляки, що і їх не вяже ніяка угода з нами. Одно що повинно вязати і певно вяже наших всіх послів то інтерес церкви, інтерес національний, народний і державний.

Всі рускі послі без різниці їх теоретичних пересвідчень почувують ся безперечно до обовязку подбати в сїм періоді ради девжовної о точне приновленє до руского народу прав і свобод запоручених

основними законами конституційними, о улекшенє тягарів і о основанє відповідних інституцій в користь того народу. Що в тій а не в иньшій цілі вислав нарід своїх заступників до парламенту, то всі они се совістно знають, як рівнож знають они всі, що нарід не вислав їх на те, щоби они лиш так працювали, щоби світ міг їх назвати опозиційними, радикалами і т. п.; рівнож знають теперішні послі, що не спитає їх нарід на основі яких програм і як они робили, але поставить їм одно питанє, що его послі робили. В тїм що робити зійдуть ся всі наші послі, бож всі они стоять при прапорі національним і всі они відчувають і знають потреби і біду руского народу та всі они мають до него серце.

Одного, чого би мож побажати нашим послам а предовсім свїжим і молоденьким, щоби бодай в важніших своїх кроках поводили ся по при чутство предовсім холодною розвагою, повагою та головно, щоби не позабували на перші дві арифметичні операції, — на додаванє і відойманє, бож се децидуючі чинники в успішній парламентарній роботі.

Мало — аж надто мало триміліоновий руский нарід в Галичині вислав своїх заступників до красної, наддунайської столиці. Тужним оком, печальною душею супроводжає він їх, а з горем придавленої груди кличе, за ними: **Вітчизна і біда** — се Ваша мати а Ви єї синами!

Ся ідея затре всякі різниці, упередження, непорозуміння; она одна сильна може Вас з'єдинити, дати силу і відвагу, указати правду і подати оружє оборони!

4)

## Ходім за ним!

Генрика Сінкевича.

(Дальше.)

Тимчасом окружала єї лише любов. Єгиптяни, що бували в домі Тимона, звали єї Лютосом, може ізза того, що цвітотви сему віддавали на берегах Нілю божу почессть, а може також для того, що хто раз єї побачив, міг забути о цілїм свїті.

Краса єї дорівнювала мудрости. Єгипетске сонце не притемнило єї лица, в яким рожеві проміння сонця здались замкнені в прозорчій мушлі перлової. Очи єї мали блакит Нілю, а погляд плив з рівно незнаних глїбин, як води сєї таємничої ріки. Коли Цінна побачив і почув єї в перше, повернувши до дому мав охоту в атріум свого дому постройти на єї честь вівтар і жертвувати на нїм білі голуби. Стрічав він в житю тисячі жінок, почавши від жінок з глибокої півночі о білих рісницях і волосях краски доспілих роже, аж до чорних мов лява Нумідок — але не стрітив ані такої стати, ані такої душі. І чим частїйше єї бачив, тим краще пізнавав, чим частїйше лучило ся єму слухати єї слів, тим більше росло его зачудованє. Хвилями, він, що не вірив в богів, думав, що Антеа не може бути дочкою Тимона, лише якогось бога, отже на-пів лише жінкою, на пів безсмертною.

І вкорі полюбив єї любовію нежданною, величною і непоборимою, так різною від чувств, яких дізнавав доси, як Антеа була різною від

пньших жінок. Хотів посїдати єї на се лише, щоби єї обожати. Готов був віддати кров, щоби єї посїдати. — Чув, що волїв би бути жебраком з нею, ніж цезаром без неї. І як вир морський пориває з непоборимою силою все, що найдєсь в его обєгнї, так любов Цінни пірвала его душу, серце, мисли, его дни, ночі і все, з чого складає ся житє.

Аж вкінці пірвала і Антею.

Tu Felix Cinna! повторювали єму товариші. Tu Felix Cinna! — повторював сам собі, і коли в кінці подружжя ся з нею, коли єї божі уста висказали обрядові слова: »Де ти, Кай, там і я, Кая« — тоді здалось єму, що щастє его буде, мов море — незмірне, без границь.

V.

Рік минув, і ся молода жінка відбирала при домовім огнищу честь майже божу: була мужеві зїницю ока, любовію, мудростию, свїтлом. Але Цінна, порівнюючи своє щастє з морем забув, що море має відпливи. По роцї Антеа запала на страшну, незнану слабість. Сні єї змінили ся в страшні привиди, остала лише прозорчїсть мушлі перлової; руки єї стали прозорчї, очи запались глибоко під чоло, — і рожевий лютос став що-раз більше білим лютосом, так білим, як лица померших. Запимчено, що яструби стали кружити над домом Цінни, що в Єгипті було ворожбою смерті. Привиди ставали що-раз страшніші. Коли в пополудневих годинах сонце заливало свїт білим блеском, а місто потанало в мовчаню, здавало ся Антеї, що чує довкола себе швидкі кроки якихсь невидимих істот, а в глїбинах воздуха

бачить сухе, жовте лице трупа, що глядить на неї чорними очима. Очи ті гляділи в неї упїрно, мов би взивали єї, щоби ішла кудись, в якусь темряву, повну тайн і тривоги. Тоді тіло Антеї ставало дрожати, мов в пропасниці, чоло єї покривало ся блїдостию, каплями зимного поту, а ся почитана богиня домового огнища змінєла ся в безоружну і перелякану дитину, що криючи ся на груді чоловіка повтаряла збїлілими устами: »Ратуй мене Кая, борони мене!«

І Кай був би кинув ся на всяку мару, яку зпід землі могла випустити Перзефона, але на дармо глядїв за нею. Довкола, як звичайно в годинах пополудневих була пуста. Більший блеск заливав місто; море здалось горїти в сонці, а в тишині було чути лише зойк яструбів, що кружили над домом.

Привиди ставали що-раз частїйші — відтак щоденні. Переслїдували они Антею так поза домом, як в атріум і комнатах. Цінна за радою лікарів спровадив самбуціни єгипетекі і Бедуїнів граючих на глиняних пищалках, що голосяюю музикою мали заглушувати сей шум невидимих істот. Але показало ся се безуспїшним. Антеа чула его серед найбільшого галасу, а коли сонце стануло так високо, що тїнь лежав коло нїг чоловіка, мов зісунена з ramen одїж, тоді в дрожачім з жару воздусї являлось лице трупа, гляділо скляними очима на Антею, відступало поволи, мов би хотїло їй сказати: »Ходи за мною!«

(Далї буде.)



За оборону тої ідеї — чекає Вас всіх вінець безсмертної хвали з рук цілого руского народу а поки що: Щастя Боже!

## Чим пануть сторонництва?

А вжеж найчастіше самі собою. Наглядний примір маємо на т. зв. лібералах німецьких. Їх здецимовано при теперішніх виборах, а місце їх заняли Німці, що если не з пересвідчення зовсім чистого і з душі, то бодай на словах не суть такими егоїстами, якими в часі свого пановання були ліберали німецькі яко заступники капіталізму, свободної конкуренції, визиску праці, акціонери, а в добрій часті і поклонники швіндлю.

Лібералів тих побіджено. Але побідники переняли тим самим обовязок на себе, не йти в сліди поборених лібералів, вистерігати ся їх гріхів, а довершити то, що вчинити для добра загалу за своїм егоїзмом ліберали занедбали. Задача тих сторонництв серйозна, а від докона- ня її зависить судба нових сторонництв німецьких, що обняли мандати по лібералах.

Лібералів побороли ще обставини. Нарід від- вернув ся від них, бо ліберали не входили в не- го, не жили з ним в безпосередній тісній звязи, не питали, які потреби має сей нарід? Ліберали здали ся лише на свою прасу і вдовольали ся тим, що та праса величала під небеса їх людей. А праса сама поступала при тім так односторон- но, що сама підорвала довіре у загалу до тих, в котрих обороні нераз промавляла. Праса та відзначала ся пустою деклямацією, розбиранем теорематів, не входила в дійсні потреби мас на- роду. А супротив нелібералів була она крайно нетолерантна і старала ся їх побивати підозрі- нями і клеветами. Тактика така могла до часу бути вигідною і мала ефект. Але з літами прий- шов загаль до справедливого пересвідчення, що всі ті гимни похвальні і славословія в честь лібералізму — се пуста фразеологія, бренті міді. Загал, порівнюючи дійсність з тим, що ся праса голосила, прийшов до пересвідчення, що праса ліберальна в формі таких »Tagblatt-ів і »Press« туманить свѣт і людей. Зневіра до пра- си перейшла в зневіру до мужів, котрих та пра- са величала, а тим і підготував ся упадок сто- ронництва ліберального.

Нині праса та полохає всіх, що мов-то Ав- стрія не лише вельми потерпить через падене ліберального сторонництва, але що державі гро- зить реакція, клерикалізм, феодалізм, віроіспо- відна школа і Бог святий знає, які ще неща- стя. А на ділі є се жаль по втраченім раю гор- стки людей, що штукаю, а іменно силою праси довгі часи верховодили в державі виключно у свою користь. Полохання ті зовсім безпідставні. Їх видобуто на те, щоби в останній хвили пе- ред паденем задурити виборців, що мов-то за- носить ся на потоцтане свободи совісті, свободі горожанських та конституційних. Недалека бу- дучність покаже навіть, що європейські жителі розуміють берегти згадані свободи.

Ріжниця буде хіба та, що нові сторонниц- тва зроблять учасниками тих свобод не одну верству суспільности, а загаль народів. Ми в сво- їм часі зазначили вже, що новий парламент возьме ся за поправу економічного положення доси упосліджених верств та що він до клас ро- бітничих і до пролетаріату віднесе ся з біль- шою справедливістю, ніж ті, що боронячи капі- талізм як-раз витворили сей пролетаріат. На вся- кий случай програма клерикалів, християнських соціалів, аграристів і людовців не може бути так егоїстична і односторонна, якою була про- грама експлуататорів праці людської під фаль- шивою вивіскою лібералізму. І хліборобство ма- буть найде для себе в своїх сторонництвах біль- шу опіку. Нові сторонництва виявляли таку тен- денцію вже в часі розправ над реформою за- кону податкового в старій раді. Тількиж тоді го- лоси їх лунали по великій сали парламенту без сліду, бо ліберали мали ще завсѣгди чисельну вагу в раді державній і спинали по силам всяку акцію для двигнення стану хліборобского.

З всего виходить, що причина паденя лібе- ралів німецьких лежала в них самих. Другі сто-

ронництва скористали лише з їх безпам'ятного егоїзму і односторонности.

## Перегляд числа, побільшення і зменшення поодиноких партій в пар- ламенті.

|                                          | Попередній стан | теперішній стан | + Приріст — Страта |
|------------------------------------------|-----------------|-----------------|--------------------|
| Німецькі клерикали                       | 26              | 41              | + 15               |
| Антисеміти . . . .                       | 10              | 28              | + 18               |
| Німецькі націонали                       | 17              | 39              | + 22               |
| Клерикальні Іта- ліянці . . . . .        | 2               | 5               | + 3                |
| Поляки . . . . .                         | 55              | 59              | + 4                |
| Молодочехи . . . .                       | 47              | 60              | + 13               |
| Чеські радикали . .                      | —               | 1               | + 1                |
| Чеські клерикали . .                     | —               | 1               | + 1                |
| Чеські аграристи . .                     | —               | 1               | + 1                |
| Словінці . . . . .                       | 16              | 16              | —                  |
| Кроати . . . . .                         | 7               | 11              | + 4                |
| Сербі . . . . .                          | 1               | 2               | + 1                |
| Русини . . . . .                         | 8               | 11              | + 3                |
| Румуни . . . . .                         | 5               | 6               | + 1                |
| Феодалі більшої посілости . . . .        | 22              | 21              | — 1                |
| Середня партія більшої посілости         | 6               | 3               | — 3                |
| Вірно констит. біль- шої посілости . . . | 105             | 28              | — 28               |
| Німецькі-ліберали . .                    | —               | 49              | —                  |
| Соціалісти . . . . .                     | 2               | 15              | + 13               |
| Ліберальні Італіянці                     | 11              | 14              | + 3                |
| Польські людовці . .                     | —               | 3               | + 3                |
| Стояловці . . . . .                      | —               | 6               | + 6                |
| Шенереріани . . . .                      | 2               | 5               | + 3                |
| Опорожнені мандати                       | 11              | —               | — 11               |
| Разом . . . . .                          | 353             | 425             | + 72               |

Число послів побільшило ся о 72 членів, на- слідком того кожде сторонництво мусіло де-що зарости: з виїмкою одних лібералів, бо єї місто побільшити своє число що найменше о 10 чле- нів утратили аж 28 мандатів і то ще не є рі- чею певною, чи і тих 77 послів пійдуть разом і чи не розділять ся на 2 сторонництва.

## Вісти політичні.

В палаті цісарській у Відні відбула ся оно- гди міністеріяльна нарада під проводом цісая. В нараді брали участь всі міністри з кабінету гр. Баденього, а крім сего міністер справ за- граничних гр. Голуховський. Нарада тревала пів- тора годин, а предметом єї була тренова мова, яку має виголосити цісар при отвореню нарад ради державної. Дня 25 марта відбула ся знову нарада міністрів під проводом президента гр. Баденього. Того самого дня приймав цісар на авдієнції гр. Голуховського. Архикнязь Фридрих повернув вже з Берліна і буде на авдієнції у цісая і зложить справозданє з свого побуту в столиці Прус. — Російський радник посоль- ства у Відні, барон Теодор Будберг приїхав 24 с. м. з Берліна до Відня, а італіянський посол для Швеції і Норвегії маркіз де Пра де Нан- туйєлє прибув з Парижа також до Відня.

В палаті штук красних у Відні відкрито 24 марта річну виставу. На отворенє прибув цісар і висказав ся похвально о цілій виставі. Цісар задержав ся на виставі через дві години, обійшов цілу виставу і оглядав поодинокі від- діли з великим заінтересованєм. Перед відхо- дом з палати виразив ся цісар в присутності артиста-маліяря Фелікса, що від довшого часу не оглядав Він так старанно уладженої вистави, в котрій би так мало було мірноти а так много дійстно красного, і через то робить так вели- чавє загальне вражіє.

Днесь має кардинал князь-архієпископ Гру- ша відправити богослуженє в церкві св. Сте- фана по причині отвореня ради державної. Для руских послів відбуде ся богослуженє в церкві св. Варвари.

О нараді послів з Чех з міністрами, в спра- ві угоди чесько-німецької говорять загально, що опублікованє уставу языкової на разі не насту- пить, бо посліи німецькі не прийняли чеських про- позицій, уважаючи їх за далеко сягаючі. Тож на разі треба уважати угоду за пропащу.

Сторонництво вірноконституційне в палаті панів вибере председателем на місце помершого князя Шенбергера, князя Аверсперга, однак де- які німецькі дневники пишуть, що президентом палати панів буде кн. Відіншгрец, а Аверсперг і гр. Ернест Гойос віцепрезидентами.

»Politik« довідує ся, що в треновій бесіді буде згадано о австрійсько-угорській угоді, о по- лагодженю чесько-німецьких відносин, о рівно- правности всіх народів в Австрії, о розширеню автономії в цілях санацій фінансових і го- сподарських відносин поодиноких країв корон- них, о інтересах аграрних і промислових і за- певнить їм підмогу; крім сего має тренова річ заповісти предложенє нової уставу карної і за- кон карної процедури войскової. Вкінці має бути також і поясненє теперішньої ситуації в Європі. Інші версії знов мовлять, що тро- нова річ не буде мати цілковито політичної закраски.

В Триєсті відбуло ся 24 марта засіданє нововибраної ради громадської. Засіданє отворив намістник короткою промовою і відобраз при- сягу від радних. Потім приступлено до вибору посадики. Голосовано чотири рази, а коли ні- хто не дістав потрібної абсолютної більшости, найстарший віком радний Люцато закрит засі- данє ради і запросив радних на нове засіданє о г. 7 вечером.

Межи Будапештом а Берлином буде від вересня сего року запровадженний телефон.

Антисемітські дневники подають проєкт, щоби в палаті ради державної утворено посаду третього віцепрезидента а то на те, що тоді спо- діють ся они мати там свого заступника дра Патая.

Парлямент в Німеччині відкинув предло- женє правительства в справі кредитів на мари- нарку. »Deut. Ztg.« доносить, що Круп, котрий закладає в Кольонії варстати будови кораблів, наміряє вибудувати два через парламент відки- нені кораблі. »Fran. Ztg.« пише, що цісар Віль- гельм по причині, що проєкт маринарки упав — казав виготовити значне число табель, даючих докладний погляд на маринарку і розіслати їх до всіх магістратів міст в 2 екземплярах. До упадку проєкту маринарки мали найбільше при- чинити ся Баварці.

Ревеляції Артона зависли зловіщою хма- рою над французскою палатою послів. Сенатор Наке, що має мати звязь з панамекою аферою, утік з Парижа. Судові дождження досягли до тепер 20 осіб стоячих поза парламентом і 8 послів. Імена тих осіб переважно вже звісні. На листі підозріних має бути найбільше ради- калів. Міністерство веде цілу справу як най- енергічніше. Говорять, що ревеляції Артона повають теперішнє правительство.

Англія починає здає грати дволічну ролю в справах грецько-турецких. Всім відомо, що Ан- глія найбільше з початку наперала инші дер- жави до примусових средств взглядом Греції а тепер, коли держави всі вже згодили ся на ті примусові средства, Англія починає зволікати і виступає з новим проєктом. Англія бажає сотво- рити на тесалійській границі нейтральний пас краю і не хоче пристати на бльокованє приста- ни Вольо, на побережжі Епіру. Небльокованє сеї пристани лежить як раз в інтересі Греції, бо мала би куди вигідно доставляти свої війська на границу Туреччини. Так само утворенє нейтраль- ного пасу, котрого не сміли би переходити так турецькі як і грецькі війська лежать знов в інте- ресі Греції. В тій справі, навязала Англія пере- говори з Росією, але там не конче вже і дові- ряють тій крутанні. »Köln Ztg.« догадує ся, що міністеріяльна рада англійська правдоподібно є противна бльокаді грецьких пристаней, для того то вишукує ті ключки. »Berliner Tagblatt« подає, що Англія хоче на то нейтральної полоси і полишеня бльокади пристани Вольо, щоби успокоїти в краю публичну опінію, котра уважає бльокаду Вольо за фаворизованє Туреччини. Сими днями удає ся Сельсбері на Рівієру і при тій нагоді поступить до Парижа, де буде конферувати з Ганотом в справах заграничної політики.

Добре поінформовані круги атенські при- знають, що держави європейські мимо дотепе- рішнього зволіканя ужиють таки всяких приму- сових средств взглядом Греції. Круги ті голо- сять, що Європа зажадала не тільки вицофана війск з Крети але і відклику знад границі ту-



рецької, в противнім случаю розпочнуть держави блокаду грецьких пристаней близьких границь. Начальники кретенських повстанців освідчили післям адміралів, що они не годять ся на автономію Крети а жадають получения з Грецією. Блокада Крети є дуже възглядною, бо Греки під Платанією достарчають кораблями живність і амуніцію для повстанців. »Daily Chronicle« доносить, що російський посол Ону привіз з Петербурга власноручне письмо царя до грецької королеви і доручив їй 50.000 рублів для тих Греків, що приневолені були опустити Крету і прийти до Греції. З Каней надходять вісти, що Греція не уважає так дуже на погрози держав, коли війська єї завели борбу з передною стороною турецькою. Борба була завзята а передовсім атак на форт Маликса, котрий турецька залога по страті 20 людей мусіла опустити. Однак в недовзі попали Греки під огонь кораблів європейських держав і примушені були цофнути ся. Форт Маликсу збомбарновано цілковито. Греки мимо того ведуть дальше борбу з Турками, підпалили близьке село Чикалярію. Грецький корабель, що віз амуніцію, живність і 60 повстанців на Крету, зістав зловлений австрійським кораблем »Сателітом«. Росія громадить свої війська на границях Арменії а за причину подає страх перед чумою.

Президент міністрів Деліянис освідчив позавчера в палаті послів, що Греція вдоволена би ся окупацією Крети переведеною на взорець окупації Босни і Герцеговини. Князь наслідник престолу від'їхав на границю, щоби обняти начальну управу над військами сконцентрованими в Тесалії.

## Новинки.

— **Пригадуємо**, що в понеділок зачинають ся конференції реколекційні для пань в монастири СС. Василіанок на Стрийськім. Потребують чотири дні. Початок кожного разу о годині 4. пополудни.

— **Реколекції**. На днях 29, 30, 31 л. марта і 1 квітня с. р. відправлять ся в церкві міській в Тернополі реколекції духовні під проводом Всч. оо. Василіян А. Шептицького і І. Скоробогатого з слідуємим порядком: для народу: о 5½ г. рано Служба Божя о 6 г. проповідь, — для пань: о 9½ г. рано Служба Божя о 10 год. проповідь, — для панів: о 6 г. вечером акафист, о 6½ проповідь кожного дня.

— **З Бучача доносять**: Наслідком послідних відносин в тутешній радї громадській, а також з уваги, що після всякої правдоподібности в тій радї громадській ладу не буде, адвокат др. Губріх, ад'юнкт судовий Боцюрків, адвокат др. Альтер, директор гімназійальний Зих і інженер виділу краєвого Стойовський зложили свої мандати.

— **Запомогі з фундації Едварда Левинського** для з'убожілих селян постановив Виділ краєвий в сім році роздати в повіті новоторськім. До розділу припадає квота 1350 злр. Після акту фундації запомога не може виносити менше як 50 злр., а не більше як 100 злр. а внесена в тім згляді предкладає Виділ повітовий на підставі місцевих отців парохів. Від часу як увійшла в жите отця фундація, с. є. від р. 1883, дістає вже п'ятнадцятий повіт такі запомогі. Доси обділені повіти: Жидачів, Мостиска, Краків, Живець, Старе місто, Бошня, Турка, Хпанів, Рогатин, Величка, Борщів, Бжозів, Ропчиці і Перемішляни.

— **Крадіж в краківській касі мійській**. Секція фінансова Ради мійської в Кракові на посліднім засіданню занимала ся справою крадіжки, в мійській касі поповненої через касиєра Кюсовського і переєвідчила ся по докладнім розслід'ях всіх фондів депозитів, по порівнанню книжочок мійської каси ощадности, з мійськими книгами, що сума спроневереня є згідною з тим, що подав президент до відомості Ради і виносить 49.570 зр. 61 кр. Крім тої суми спроневереня ще з депозиту 296 зр. Дійсна проте здефравдована сума виносить 49.866 зр. 61 кр.

— **Самоубийство**. Недавно в ночі візвано статистику ратункову на ул. Паньську, ч. 3., де подибано зарібника Йосифа Шраєра в агонії по зажиттю отруї. Хорий в часі перевозу до шпитала помер.

— **Нові копальні**. Стан. Щепановський закупив в тих днях в Ромунії 1.700 моргів терену нафтового і 1.000 моргів містячих поклади вугля. Роботи в обох місцевостях вже розпочали ся.

— **Сенат бельгійський** дав дозволене на удержуване домів гри в Остенді і Спа. Та ухвала викликала в Спа таку велику радість, що уряджено похід зі смолоскипами до казино, а улицями проходили ся розрадовані товпи людей до пізної ночі.

**Розрухи селян** вибухли 22 с. м. в місцевості Іванич в Кроації. Селяни жадали усунення війта. В ту справу замінала ся жандармерія, причім убито 2 селян, а 16 ранено.

— **Нансен** возьме участь в міжнароднім конгресі геологічнім, котрий відбуде ся в серпні в Петербурзі. На конгресі тим виголосить Нансен відчит о своїй остатній виправі до північного бігуна.

— **Міліонова запись**. В Аделаїді (Австралія) помер видавець сір Тома Ельдер, полишаючи маєток, котрий виносить мільон фунтів штерлінгів (близько 12 мільонів зр.). Завіщане містить записи на цілі добродійні в сумі 2 мільонів зр. Найбільша часть припала в уділі університетови в Аделаїді, гоїно обдарованому від Ельдера ще за єго жита. Близько 100.000 зр. призначив покійний на заложене галерії образів, а мільон зр. на з'організоване помешкання для робітників.

— **Цісар режисером**. Минувшого тиждня цісар Вільгельм прибув до Опері королівської на пробу »Willehalm« і припоручив декотрим артистам прибути до мешкання гр. Гохберга в цілі вислухання заміток монарших. Одного дня отже слухав поучень Матковський, другого дня п-ї Лінднер. Починивши замітки над ролею тої послідної, що має представляти »душу німецьку«, сказав Вільгельм П. »В ролі тій не вільно сьміяти ся, бо душа німецька є глибоко поважна. При тім є она одноцільна, з одної брили, а се треба представити вже в самім строю. Сукня ваша від ший до стіп повинна спливати в одній, неперервній лінії«.

— **Насл дки злуди**. В Чехах, в ночі 19 марта приключив ся цікавий случай злуди. З Подолу до Жижкова вертав фабричний робітник Коцурек. На дорозі подибав він бурею повалений хрест, коло котрого задержав ся на хвилю і придивляв ся. Ненадївно почув він неоподалік крик і звиване о поміч, оглянув ся і спостеріг поза собою жінчину, що кричала. Коцурек відізвав ся і почав єї питати о причину переполоху єї. Жінчина не то що не успокоїла ся, а почала ще більше кричати. Коцурек думаючи, що має до роботи з божевільною, пішов дальше своєю дорогою. Жінчина завернула назад і побігла з криком і зойком просто до Подолу. Ту вбігла до найблизшого дому Адальберта Прохаски молодшого гандляря. Нагле появлене тої жінчини, так налякало жену Прохаски, що она повалила ся мов нежива на землю і дістала вибуху крові. З запутаних відповідей надбігшої жінчини, довідано ся, що при тім поваленім хресті ніби то мав напасти єї якийсь мужчина, зловити за руку і куди то тягнути. Однак она видерла ся і утікла аж до того дому. Се оповіданє розійшло ся по місцевості і цілий день оповідали собі куми розлізчі страшні історії про розбійничий напад. Довідав ся о тім Коцурек і зголосив ся до поліції, щоби там розповісти правдиву подію і положити кінець сплетням. Перед поліцією зізнав він, що коло жінчини він нікого не бачив ані сам до неї навіть не наближав ся. Зізнанє Коцурека потвердила також одна служниця з Подолу, що здалека виділа налякану жінчину і спокійно стоячого при хресті Коцурека. Приключку тої жінчини треба приписати затім не чому иньшому а злуді змислів.

— **Абдул Гамід — Французом**. Париска »Gaulois« подає цікаву анекдотку про родовід Абдул Гаміда. В монастири Візиток в Нант проживала перед французькою революцією інститутка панночка Амелія Дібік де Жівері, родом з Мартиніки, що прибула до Франції на едукацію. В р. 1780, панночку маючи ледво 15 літ підчає єї повороту з пансіонату до родини взято до неволі на кораблі, котрий напали були морські розбішники. Панночку продано до гаремів султана. Султан, для незвичайної краси зробив єї своєю першою женою. Сином власне тої Амелії Дібік є Абдул Гамід.

— **Цікавий образець** з жита грецького короля на котрого звернені тепер очі цілого світа, оповідає в заграничних часописях Карлос Валіс. »Було се перед трома чи чотирма роками. Один з трамваєвих вагонів, що курсують межі замковим пляцом в Афинах а Патісі, переїздив попри дім Шлімана; я скочив до вагона. На задній платформі стояв якийсь мужчина в сірій нагортці і поступив ся вчливо, щоби мені зробити місце. Він певно спостеріг, що я чужинець, бо розпочав небавом зі мною бесіду, питає ся, як мені подобають ся Атини, як довго перебуваю в місті, словом питає ся про все, о що звичайно питають ся чужосторонців. Потім виняв свою цигарницю, а я свою, запалив цигаро а я попросив єго огня і він мені подав радо. Кілька осіб всіло тимчасом до вагону а всі кланяли ся з великою пошестю сему панови. Перед міністерством скарбу сей пан подав мені руку і сказав: »Відвідайте мене, пане, я буду вам дуже радий!« — і висів з вагона. Відвідати? Яким способом, коли я не знав цілком, хто се такий. Я звернув ся до кондуктора і запитав ся могою ломаною грецькою мовою, чи не знає того пана? — »Того пана?« — повторив здивований кондуктор. — Ви ще не знаєте, хто

се є? Та-ж єго знає кожда дитина. Се наш »базілевс« (король) Юрій«.

## ПОСМЕРТНІ ВІСТИ.

О. Александер Глинський, священник-ювілат і парох в Рибні, дек. косівського, дуже примірний і поважаний священник, упокоїв ся дня 22-го н. ст. марта в 85-тім році жита а 61-ім священства. В. є. п.!

О. Володимир Коржинський, сотрудин в Жабю, дек. косівського, щирий патріот, упокоїв ся дня 22-го н. ст. марта в 34-ім році жита а в 7-ім священства. В. є. п.!

Василь Юхимів, агент »Дністра«, член просвітних товариств, щирий патріот, загальнолюблений і поважаний не тільки своїми але і чужими, упокоїв ся дня 20-го с. м. в Кадлубисках в 36-ім році жита. В. є. п.!

Емілія з Смольницьких Пелеховичева, вдова по бл. п. о. Пелеховичу з Добромиля упокоїла ся по довгій і тяжкій слабости в 64-ім році жита. В. їй п.!

Ольга з Сохацьких Касарабова, жена ад'юнкта залізничних державних упокоїла ся дня 22-го с. м. у Львові, в 38-ім році жита. В. їй п.

## Наука, штука, література.

— **»Зорі«** ч. 5. з дня 13-го марта містить »Похорони Т. Шевченка«, нарис до біографії О. Я. Кониського; початок оповідання Т. Шевченка »Безпачасний« в перекладі О. Я. Кониського; стишок Б. Грінченка; продовженє драми »Ясні зорі« Б. Грінченка; стих В. Щурата »Се не декадент«; записку головного начальника »Управління па делам печаті« про Т. Шевченка, переклав М. Вороний; »Дрібні факти з жита Т. Шевченка« М. Вороного; статью »Поезия зівялого листа в виду суспільних завдач штуки« В. Щурата; оповістки і критичні замітки, хроніку і бібліографію. — З ілюстрацій містить се число: Вид могили Т. Шевченка і два види з міста Київ. — Російсько-українського словаря вийшов з тим числом »Зорі« арк. 25-ий (стор. 207—214 від слова Пророк до Прочистить).

— **»Дзвінка«** ч. 6 з дня 20 марта містить: Оповіданє »Зима« Віри Лебедової; — стишок Сильв. Яричевського »Книжочко моя«; — продовженє повістки »Без родини« Г. Мальота; — стишок Сильв. Яричевського »Буря«; — дальшу часть »Учених розмов Никольця з татком« (конець про Квітку-Основяненка); — початок історичного оповідання »Як жили в давній Русі« дра В. Коцовського; — продовженє оповідання »Ляо, малій Китаєць« Е. Бергетта і розвязки задач, задачі та спис дітний, які надіслали жертви для тов. »Руслан« і »Шкільну поміч« у Львові. — Ілюстрація представляє вид могили Т. Г. Шевченка.

## Поїзди залізниць

від 1 н. ст. мая 1896 після львівського часу.

### Відходять зі Львова.

|                      | 5-16   | 9-16 | 10-31 | 3-26   | 7-21 | 11-36   |
|----------------------|--------|------|-------|--------|------|---------|
| до Кракова . . .     | 6-36 п | —    | 10-08 | 2-47 п | —    | 11-21 п |
| » Підволочиск . . .  | 6-50 п | —    | 10-25 | 3-04 п | —    | 11-38   |
| » (з Підзамча) . . . | 6-46 п | —    | 10-01 | 3-21 п | —    | 10-51   |
| » Черновець . . .    | 5-58   | —    | 10-11 | 3-41 п | 7-58 | —       |
| » Стрия . . .        | —      | —    | 9-51  | —      | 7-31 | —       |
| » Рави рускої . . .  | —      | —    | 10-21 | 3-36*  | —    | 9-31    |
| » Янова . . .        | —      | —    | —     | 1-41** | —    | —       |

### Приходять до Львова

|                       | 5-46 п | 9-31 | 2-08 п | 7-31 | 9-21  | 10-08   |
|-----------------------|--------|------|--------|------|-------|---------|
| Зь Кракова . . .      | —      | 8-41 | 3-10 п | 5-46 | —     | 10-41 п |
| » Підволочиск . . .   | —      | 8-18 | 2-54 п | 5-21 | —     | 10-26 п |
| » (на Підзамче) . . . | —      | 8-04 | 2-37 п | 6-49 | —     | 10-31 п |
| » Черновець . . .     | —      | 8-36 | 2-27   | —    | 10-46 | 12-46   |
| » Стрия . . .         | —      | 8-51 | —      | 6-21 | —     | —       |
| » Рави Рускої . . .   | —      | 8-26 | 6-04   | —    | 9-30  | —       |
| » Янова . . .         | —      | —    | —      | —    | —     | —       |

\*) В неділі і свята не курсують.

\*\*) Лише від 16 червня до 31 серпня тільки в неділі і свята.

Ті числа, в котрих підчеркнені мінути чорною лінійкою, означають пору нічну від 6:00 год. до 5:59 год. вранці.

Поспішні поїзди напечатані товстими буквами і означені буквою п., поїзди блискавичні, при котрих нема во-зів III. класи, буквою б.

Львівський час розрізняє ся від середньо-європейського (залізничного) о 36 минут, іменно коли після середньо-європейського часу єсть година 10, то після львівського єть 10 год. 36 мін.



## КНИГАРНЯ

„Наукового Товариства імени Шевченка“

у Львові, улица Академічна ч. 8.

продає слідуєчі книжки:

3

|                                                                                         |         |
|-----------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| „Правда“ письмо літер.-політ. з року 1873, 76, 77, 79, від 89—94 по                     | 200 зр. |
| XI. (1878) 2 томи 1 зр.; XII. (часть літ.)                                              | —50 „   |
| „Зоря“ письмо літерат.-наукове рочн. III, V, VI. (1885) без бібл. Зорі                  | 300 „   |
| „ рочники VIII. (1887) IX. (1888) X. і XI. по 5 зр., а XII., XIII., XIV., XV. і XVI. по | 600 „   |
| Д-р Огоновский. Історія рускої літерат. II. 3 зр.                                       | 100 „   |
| „ „ Studien auf dem Gebiete der ruth. Sprache                                           | 150 „   |
| „ Гальшка Острожска                                                                     | —15 „   |
| Остап Вересай, картина хромолітографічна                                                | —50 „   |
| Михайло Драгоманів, Галицько-руське письменство                                         | —15 „   |
| Куліш. Шекспірові твори перекл. ч. I. (давню 3 зр.)                                     | 100 „   |
| „ Чорна Рада, повість                                                                   | —80 „   |
| „ Хуторна поезія                                                                        | —50 „   |
| „ Крапанка                                                                              | —20 „   |
| Юрій Федькович. Довбуш                                                                  | —10 „   |
| „ Повісті і оповідання                                                                  | —20 „   |
| „ Як козам роги виправляють                                                             | —10 „   |
| Д. Млака. Руска хата, Буковинський альманах                                             | —60 „   |
| Іван Нечуй. Повісті і оповідання                                                        | —30 „   |
| „ Світогляд українського народу                                                         | —30 „   |
| „ Кайдашева сім'я                                                                       | —50 „   |
| „ Навіжена, повість                                                                     | —20 „   |
| „ Над Чорним морем                                                                      | —90 „   |
| „ Хмари, повість                                                                        | 150 „   |
| „ Причепка, повість                                                                     | 150 „   |
| „ Микола Джеря, повість                                                                 | —80 „   |
| „ Поміж ворогами                                                                        | —50 „   |
| „ Попалиць                                                                              | —16 „   |
| Ф. Заревич. Бондарівна                                                                  | —10 „   |
| Дрозд. В гостях добре, дома гірше (опов.)                                               | —50 „   |
| Евг. Горницький. Орлеанська Діва, перекл. стих.                                         | —35 „   |
| Гуцул і Гуцулка, дві картини олійні по                                                  | —50 „   |
| Пам'яткове число „Зорі“ в ювілей Русалки Дні-стрової                                    | —50 „   |
| Д-р Ом. Калітовський. Апокрифічна література                                            | —85 „   |
| О. Партицкий. Провідні ідеї в письмах Тараса Шевченка                                   | —35 „   |
| „ Темні місця в слові о полку Ігореві                                                   | 140 „   |
| „ Слово о полку Ігоревім                                                                | —80 „   |
| „ Скандинавщина в давній Русі                                                           | —20 „   |
| „ Історія старинна Галичини                                                             | 300 „   |
| М. Вовчок. Народні оповідання, I. 45 кр., II. 35 кр. III.                               | —30 „   |
| О. Стодольский. Етнографія Славянщини                                                   | —12 „   |
| М. Цар. Надельмаер, апостол свободи                                                     | —10 „   |
| Н. Устиянович. Повісті                                                                  | —85 „   |
| Байда. Одисей плавники                                                                  | —10 „   |
| „ Одисей ч. I. II.                                                                      | 220 „   |
| І. Н. О вихованню. Підручник для жінок                                                  | —30 „   |
| Іван Франко. Жіноча неволя в руских піснях на-родних                                    | —35 „   |
| „ Захар Беркут, образ гром. життя Ру-си в XIII.                                         | 130 „   |
| „ Допопнене до Правди                                                                   | 100 „   |
| „ Фавст, трагедія Гетого                                                                | 150 „   |
| „ Наші коляди, студія                                                                   | —20 „   |
| „ Без праці                                                                             | —20 „   |
| „ Украдене щастя, драма                                                                 | —30 „   |
| „ Лис Микита                                                                            | —50 „   |
| „ Нарис історії філософії                                                               | —80 „   |
| „ Абу Каземові капці                                                                    | —20 „   |
| Денис. З ріжних країв і народів                                                         | —20 „   |
| Гр. Григорієвич. Шляхта ходячкова, комедія                                              | —15 „   |
| І. Ланска. Обруситель, повість з рос. життя, 2 ч.                                       | —60 „   |
| О. Обачний. Соціалісти межі семинаристами                                               | —15 „   |
| Григ. Квітка. Маруся, оповідання                                                        | —10 „   |
| Яков Миколаєвич. Опис повіта Каменецкого                                                | 100 „   |
| Др. Юл. Целевич. Історія скиту Манявского                                               | 120 „   |
| Закон о загальнім ополченню                                                             | —45 „   |
| Н. Гоголь. Оповідання                                                                   | —35 „   |
| „ Вечерниці                                                                             | —10 „   |
| „ Мертві душі, повість                                                                  | 180 „   |
| С. Нагнибіда. Про руску правосінь                                                       | —05 „   |
| Абгар Солтан. При стрілецькій ватрі                                                     | —40 „   |

Адміністрація

## „РУСЛАНА“

глядає анонсера.

Зголошувати ся в Адміністрації (ул.

Коперника ч. 9, II. поверх) між го-

диною 12-ою а 1-ою в полудне.

## Дріжджі на сьвята

просимо завчасу замовляти і визначити день, коли ма-ють бути вислані а заравом виразно подати, чи мають бути I-а чи II-а.

Рівночасно повідомляємо, що одержалисьмо

сьвіже, випробоване і добре кільчаче ся

## на сїнє

котре находить ся вже по всіх наших філіях.

З поважанєм

6—?

Народна Торговля.

За певну і добру льокацію

поручаємо

4  $\frac{1}{2}$  % листи гіпотечні

4 % листи гіпотечні коронові

5 % листи гіпотечні преміовані

4 % листи товариства кредитового земского

4  $\frac{1}{2}$  % листи Банку краєвого

5 % облігації Банку краєвого

4 % позичку краєву

4 % облігації пропінційні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточній-шім курсі деннім.

## КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

## БАНКУ

## ГІПОТЕЧНОГО

Контора виміни і відділ депозитовий перенесені до льокалю партерового в бу-динку банковім. (1—?)

## АГЕНЦІЯ ЧАСОПИСИЙ

## А. ЛЯНДОВСКОГО

у Львові, Пасаж Гавсмана (Гранд-Готель) 21—?

приймає передплату на всі часописи у вских язиках і доставляє їх до дому без всякої доплати.

## ГАЛИЦЬКИЙ

## КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

## КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

5—?

## 4 $\frac{1}{2}$ % на рік.

## Учитель

орган руского товариства педагогічн. двотижнев-ник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірмень-

ска ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

## ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНЕ ПИСЬМО ДЛЯ РУСКОГО НАРОДУ

під редакцією

Антоня Березинського

виходить у Львові тижнево кожної п'ятниці.

Буде подавати поезії, повісті, життєписи з портретами, поучаючі статі з історії, письменства, господарства, промислу, вісти про читальні, вісти політичні і суспільні. Крім того буде містити часть забавну.

Передплата: В Австрії . . . . . річно 4 р.  
„ . . . . . піврічно 2 р.  
„ . . . . . чвертьрічно 1 р.  
За границею . . . . . річно 8 рубл.  
„ . . . . . піврічно 4 рубл.

Редакция, адміністрація і експедиція

Львів, ул. св. Миколая 13.

Видає й відповідає за редакцію: Теофіл Барановский.

З Друкарні В. А. Шпйковського.